

FUNDACJA
IM. SEWERYNA
KRAJEWSKIEGO

„Noc Św Łucji”

Seweryn Krajewski, Agnieszka Osiecka

Ta cisza ma ze śmierci coś i
coś z pogorzeliska. Po cichu
ryczy ranny łoś i rzadko
gdzie się błyska. Dostojnie
kroczy ciszy król, tyle w
nim powagi. A w sercu króla
strach i ból, bo przecie król
jest nagi.

Ten wieczór ma z pogardy coś i
coś tu pachnie klęską. Pochodnie
zgasty jak na złość, kto dłoń mi
poda męską. Pogodnie kroczy w
zmierzchu król i tyle w nim
powagi. A w sercu króla strach i
ból, bo przecie król jest nagi.

Ten uśmiech ma z podłości coś,
ktoś w oczy sypnął piachem.
Zamknięte drzwi gdzieś zastał
ktoś, uciekła dziewczka z gachem.
Wesoło kroczy śmiechu król, ile w
nim jest blagi. A w sercu króla
mróz i ból, bo przecie król jest
nagi.

A w sercu króla strach i ból
przecież król to król.